

РЕШЕНИЕ

№ 29049

гр. София, 20.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в
публично заседание на 24.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **4424** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на Г. В. М., чрез адв. Д., против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № GRAM 2396812/30.03.2026г., издадена от мл.автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП му е наложена ПАМ– временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.
С жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед поради нарушение на материалния закон и липсата на процесуални предпоставки за нейното налагане. Твърди се, че жалбоподателят е приемал предписани му от лекар медикаменти, които са допринесли за показанията за положителна проба за употреба на наркотични вещества. Моли за постановяване на съдебно решение, с което да бъде отменена процесната заповед. Претендира присъждане на разноски.

В проведеното по делото заседание, жалбоподателят не се явява, представлява се от адв.П., който поддържа жалбата и моли за нейното уважаване, на основанията, посочени в нея. Претендира присъждане на разноски, съобразно приложен списък /л.99/.

Ответникът – мл.автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призван, не се явява и не се представлява. По делото са постъпили писмени бележки с позиция по съществото на спора. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и е направено е възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не взима становище.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

На 30.03.2026г. около 11,50ч. Г. М. управлявал специален автомобил "М. 3241 Б А.", с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „ХИДРОБЕТОН“ ООД, ЕИК[ЕИК], в [населено място] по ул.Просвета с посока на движение от ул.А. С. към ул.А., като при извършена проверка с техническо средство DRUG TEST 5000, с фабричен номер ARKD-0049 апарата отчел положителен резултат за употреба на бензодиазепини в проба № 291 от 30.03.2026г. в 11,55ч.

На жалбоподателя е издаден талон за медицинско изследване номер 311420. Съставен е АУАН серия GA № 5201267 от 30.03.2026г. за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, пр.2 от ЗДвП. С оглед съставения АУАН, като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП, мл.автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи издал процесната Заповед № GRAM 2396812/30.03.2026г., с която на М. е наложена ПАМ временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

По делото са приети доказателствата, приложени към административната преписка, както и допълнително ангажираните от страните.

В хода на настоящото дело е представен и приет към доказателствения материал Протокол за химикотоксикологично изследване за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози на ВМА рег.№И-4053 от 24.04.2026 г., лаб.№ 3470/2026 г., съгласно който от извършените изследвания на предоставената проба кръв и урина от лицето Г. В. М., ЕГН [ЕГН], не е установено наличие на наркотични вещества /л.88/.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, а по същество е основателна.

Процесната заповед е издадена от компетентно длъжностно лице, в кръга на делегираните му правомощия, видно от приложените по делото Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи, Заповед № 513з-9689/13.09.2024г. на директора на СДВР и Заповед № 513з-12086/14.10.2025г. на директора на СДВР. Административният акт е в необходимата писмена форма и е фактически и правно мотивиран съгласно изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК.

Съгласно чл. 170, ал.1 от АПК в тежест на административния орган е да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му.

Правното основание на процесната принудителна административна мярка е чл. 171, т. 1, б."б" ЗДвП. Според посочената разпоредба, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване- до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи; Относимата към разглеждания случай хипотеза е свързана с управлението на МПС след употреба на наркотична вещества.

Редът, по който се установява употребата на наркотични вещества или техни аналози, е посочен в Наредба № 1 от 19.07.2017г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози.

Според чл. 3, ал. 1 от Наредбата при извършване на проверка на място от контролните органи концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техни аналози – с тест. Съгласно чл. 3а от Наредбата установяването на употребата на наркотични вещества или техни аналози се извършва с медицинско и химикотоксикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3. физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест. Съгласно чл. 23, ал. 1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, при химикотоксикологичното лабораторно изследване за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози се анализират предоставените проби урина и кръв. Употребата се доказва чрез резултата от изследването на кръвната проба. При липса на проба урина изследването се извършва само с пробата кръв. Значението на резултатите от химикотоксикологичното лабораторно изследване е подчертано с разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от Наредба № 1/19.07.2017 г., предвиждаща, че именно резултатът от това изследване е определящ по отношение на констатацията за употреба на наркотични вещества.

В процесния казус не се спори, че при извършена проверка на място, водачът е бил тестван за употреба на наркотични вещества, като е бил отчетен положителен резултат за употреба на „Бензодиазепини“.

Приобщеният по делото Протокол за химикотоксикологично изследване за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози на ВМА рег.№И-4053 от 24.04.2026 г., лаб.№ 3470/2026 г. опровергава констатациите на административния орган, послужили като фактическо основание за налагането на принудителната административна мярка. Същият оборва отчетения положителен резултат на техническото средство и по категоричен начин установява, че в деня на полицейската проверка жалбоподателят не е управлявал МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози. Настоящият случай е именно такъв и приетото химикотоксикологично изследване безспорно установява, че лицето не е употребило наркотични вещества. Съдът кредитира заключението, което е изготвено по установения в Наредба № 17/2017г. ред, като същото не е оспорено от ответника. То опровергава посоченото в АУАН и ЗППАМ, че М. е употребил наркотични вещества, както и резултата от техническото средство Дръг тест. Експертизата е категорична и не съдържа никакво съмнение досежно наличието на наркотици.

В тежест на органа е да докаже пред съда наличието на фактическите основания, посочени в обжалвания административен акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му, както е указано с разпореждането за насрочване на делото. В конкретния случай, в хода на съдебното производство, не се доказва оспорваният да е управлявал на посочената дата и час МПС след употреба на наркотични вещества или техните аналози, доколкото изследването, извършено в лабораторията на ВМА обори по категоричен начин резултата от техническото средство /Дръг тест/. Този факт следва да се съобрази, с оглед нормата на чл. 142, ал. 2 АПК. Предвид така установения нов факт, към настоящия момент следва да се приеме, че не са налице предпоставките за прилагане на процесната ПАМ- не се установява в случая оспорваният да е управлявал МПС след употреба на наркотични вещества, което обуславя отмяната на обжалваната заповед като постановена в противоречие с материалноправните норми.

С оглед изхода на спора основателно е искането на жалбоподателя за присъждане на претендираните разноски в размер на 505.11 евро- адвокатско възнаграждение и платена държавна такса, за което е приложено доказателство за реално плащане, съгласно посоченото от приложения Договор за правна помощ и съдействие, видно от който сумата от 500 евро е заплатена към момента на сключване на договора /л.13 гръб/.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, III отделение, 73 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Г. В. М., ЕГН- [ЕГН], Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM 2396812/30.03.2026г., издадена от мл.автоконтрольор към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП му е наложена ПАМ–временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, да заплати на Г. В. М., ЕГН- [ЕГН], сумата от 505,11 евро, разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване, съгласно чл.172, ал. 5, изречение второ от Закона за движение по пътищата.

СЪДИЯ: